

Van tolereren naar respecteren

De leerlingen praten vaak over, maar zelden mét homoseksuelen. Ze noemen elkaar homo, imiteren homo's en kwetsen zo vaak onbewust mensen met andere gevoelens. Een workshop over homoseksualiteit, tijdens de diversiteitsweek op het Clusius College in Hoorn, verkleinde de kloof tussen feiten en vooroordelen.

TEKST EN FOTOGRAFIE: GERRIT STRUIJBS

Een homofiele leraar, een lesbische zus of een teamgenoot met een andere geaardheid. De teksten op posters in de gangen van de school dwingen leerlingen na te denken over hun houding tegenover homoseksuelen. Zonder enige vorm van bijval of afkeuring sjokken

'Commandant van een marineschip, parachutist én homoseksueel'

de jongeren deze morgen echter naar hun lokaal. Vanmorgen nemen ze deel aan een workshop homoseksualiteit als onderdeel van de Diversiteitsweek (kader) voor de eerstejaars mbo-leerlingen van het Clusius College in Hoorn. Het programma richt zich op een aantal opleidingseisen voor het onderdeel Leren, Loopbaan en Burgerschap (LLB). Deze passen bij de doelstellingen van Kies Kleur in Groen.

Tolerantie

Alleen Wesley en Vincent brengen variatie in de in jeans, donkere sportieve jassen en onopvallende shirts gestoken jongeren. Wesley viste deze morgen een petje en een fleurige outfit uit zijn garderobe, Vincent koos ondanks de nachtvorst voor een korte broek en badslip-

pers. "Ik anticipeer op zon", licht hij toe. De jongeren ploffen neer, wrijven de laatste slaapresten uit hun ogen, bestuderen hun nagels, staren in het niets of wisselen enkele regionale nieuwtjes uit. Het walsachtige ritme van het Westfries dialect versterkt de indruk van een relaxte en afwachtende groep. Mompelend beantwoorden ze de groet van Silvain Benistant, die met een collega namens het COC Kennemerland deze workshop verzorgt. Zijn afgetrainde postuur, sportieve kleding en vlotte tred duiden op dynamiek. Zijn ambities voor deze morgen versterken dit gevoel: "Ik hoop dat leerlingen homoseksualiteit straks niet alleen tolereren, maar ook accepteren en respecteren." Hij trapt af met enkele feiten over homoseksualiteit. Zo legt hij uit dat homoseksualiteit geen aangemeten gedrag is, maar een genetische eigenschap. De klas luistert, knikt en beaamt. De leerlingen manifesteren zich al als tolerante burgers met oog en begrip voor anderen. Vanmorgen geen spoor van spot, bekrompenheid of discriminatie, hun gedrag ademt de sfeer uit van limonade met mierzoete cake. Schijn bedriegt, met enkele gerichte vragen trekt Benistant de vooroordelen boven water. Zo vinden leerlingen dat homoseksuelen provoceren tijdens de Gay Parade. Benistant pareert hun kritiek met feiten: "Exhibitionistisch gedrag beperkt zich tot een van de veertig boten." De leerlingen knikken begrijpend, maar het is de vraag of zijn antwoord de motor van hun

Yosha van der Steen:
'Diversiteitsweek vergroot respect voor homoseksualiteit'

Wesley (l) wisselt zijn mening uit met Benistant

Coc-vrijwilliger confronteert leerlingen met feiten

afweermecanisme tot stilstand brengt. De gefluisterde boodschap van Wesley aan een medeleerling zegt veel: "Dit hebben we op onze vorige school ook al een keer moeten aanhoren." Maar ze blijven beleefd. Platvloers venijn komt slechts sporadisch naar boven door een enkele in het algemeen geuite verwijzing naar lichamelijke intimiteit.

Acceptatie

De Rambo-cultuur doorbreekt de patstelling. De onverschilligheid valt weg voor interesse als Benistant iets over zijn ervaringen als commandant van een marineschip, parachutist en als deelnemer van een vredesoperatie vertelt. Aanvankelijk concentreren de vragen zich op legermaterieel. Met zijn militaire verleden als ijsbreker, stuurt Benistant de discussie weer naar zijn homoseksualiteit. De leerlingen erkennen dat zijn uiterlijk niet past bij hun beeld van homoseksuelen. Benistant merkt vervolgens op dat een op de vijftien Nederlanders ook niet overkomt als homoseksueel, maar wel een voorkeur heeft voor een partner van hetzelfde geslacht. Deze opmerking verandert een vrijblijvend praatje in een scherpe confrontatie. Enkelen schuiven ongemakkelijk over hun stoel, schrapen hun keel of draaien met hun ogen. Wesley haalt een ketting met de naam van zijn vriendin onder zijn T-shirt vandaan. "Ik niet, kijk maar, ik heb een vriendin", roept hij uit. >

Diversiteitsweek

Relaties bepalen de hoofdmoot van het programma van de Diversiteitsweek bij het Clusius College in Hoorn. Deze week moet de acceptatie en het respect voor mensen met een afwijkend leefpatroon vergroten. Namens het COC Kennemerland organiseerde Yosha van der Steen het programma waarvan respect, relaties en vriendschap de hoofdmoot vormden. Aan het einde van deze week blikt zij voldaan terug. Van der Steen: "We zijn meer dan tevreden." Haar tevredenheid meet zij numeriek af aan de bereidwilligheid van een leerling zich actief in te zetten. Ook kwam een leerling uit voor zijn homoseksuele gevoelens. Bovenal verschilde de sfeer bij het slotprogramma sterk met die van het startschot aan het begin van de week. Zo waren de leerlingen sterk onder de indruk van het levensverhaal van een lesbische vrouw in een rolstoel, de communicatie in gebarentaal van een dove homoseksuele man en het levensverhaal van een moslima met hoofddoek. Volgens van der Steen kwam het positieve gevoel van de leerlingen het beste tot uiting tijdens de afsluitende workshop zumba-dansen. "Een leerling die afgaand op zijn dansbewegingen uitsluitend de polonaise loopt, danste samen met de instructrice voor een groep van tweehonderd leerlingen. Dat tekent de sfeer en saamhorigheid."

Vincent:
'Iedereen is hier welkom'

Respect

Benistant informeert vervolgens of ze op hun school homoseksuelen kennen en haalt hiermee de spanning weer uit de lucht. Wat lacherig noemen de leerlingen enkele namen die voor dit predicaat in aanmerking zouden kunnen komen. Op de vraag of de leerlingen homoseksuelen als klasgenoten zouden accepteren, klinkt een mompelende bevestiging. Vincent drukt zich daarbij het duidelijkst uit: "In mijn ogen is iedereen hier welkom. Dat je een andere kleur hebt of homo bent, maakt niet uit. Iedereen heeft wel een eigenaardigheid. Ik loop hier in de kou met een korte broek en op m'n slippers." Hij geeft toe dat leerlingen elkaar regelmatig als homo aanspreken, maar ontkent kwetsende bedoelingen. Vincent vindt het belangrijk dat iedereen zich werkelijk thuis

Cherry Blossom

Cherry Blossom is getekend door **Abir**. Abir is zeventien en zit in de eerste klas van het MBO Mediacollege in Amsterdam. Na schooltijd helpt ze in de bakkerij van haar ouders. Later wil ze striptekenaar worden. Ze tekent Cherry Blossom al vier jaar. Voor het Kies Kleur in Groen Magazine ontdekt Cherry de werelden van het groene onderwijs. Abir geeft daar met haar tekeningen haar eigen invulling aan.

